

Bemærkninger til forslaget

Ad 1

Dyr har ingen interesse i at komme ud at rejse – kun stress. Selv når de bliver transporteret under rimelige forhold, er det kritisabelt med rejser, der er længere end absolut nødvendigt. Der er ingen praktiske grunde til de lange transporter af levende dyr, kun mindre økonomiske gevinster. Dertil kommer risikoen for at sprede husdyrsygdomme til nye regioner. Antallet af transporter af især svin og kalve fra Danmark til opfødning, men også til slagtning i udlandet er et stort problem, der for alvor har eksisteret siden 1997. Ifølge Landøkonomisk Oversigt 2001 fra Landboforeningerne blev der år 2000 sendt 1,4 millioner levende grise ud af Danmark. Der er mest tale om smågrise på omkring 30 kg, der skal opfedes. En mindre del af svine, ca. 230.000 stk. i år 2001, eksporteres levende udelukkende for at blive slagtet på et udenlandsk slagteri. Kalve eksporteres også levende i stor stil. Ifølge Landøkonomisk Oversigt 2001 var der i år 2000 tale om 66.000 levende kalve, og i den landøkonomiske oversigt skrives der: »En dårlig økonomi i slagtekalvproduktionen har medført en stor eksport af spædekælve til især Holland.« Dertil kommer transport af levende heste og andre dyr til slagtning i udlandet. Eksporten af heste til slagtning i udlandet var i sidste kvartal af 2001 på 470 styk.

Selv om det er de dyr, der transporteres levende til slagtning i udlandet, der har fyldt mest i pressen, så er det eksporten til videre opfødning, der kvantitativt er langt det største problem. Det er et emne, der er blevet talt og grædt meget over, uden at det har fundet nogen praktisk løsning, selv om den ligger lige for: Dyr skal som hovedregel slagtes på nærmeste slagteri eller opfedes i nærområdet.

Desuden bør der for at modvirke spredning af sygdomme genindføres veterinære grænser i Europa. Samtidig er det nødvendigt at vende strukturudviklingen, der til stadighed giver fusioner mellem slagterier, således at der efterhånden er langt imellem dem. Centraliseringen af slagterierne er også sårbar. Hvis et slagteri rammes af bakteriesygdomme eller arbejds-

nedlæggelser, er der ikke fleksibilitet nok til, at andre slagterier kan gå ind og overtage slagtingerne. Der har tidligere været frygtelig overfyldte stalde på den konto, både fordi staldene ikke bliver tømt, og fordi dyrene fortsætter med at vokse. Derfor er en tidsmæssig grænse for transport også nødvendig, da afstanden mellem slagterier til stadighed vokser.

Ad 2

I forbindelse med udformningen af lovforslaget til lov om hold af slagtekyllinger fastslog den nedsatte ekspertgruppe i sin rapport, at det er udbredt i slagtekyllingflokkene, at store dele af dyrene går rundt med sår fra ætsninger på grund af den høje ammoniakkoncentration i stalden, og at det skyldes, at kyllingerne går for tæt med deraf følgende dårlig strøelse og luftforhold (lovforslag nr. L 156, folketingsåret 2000-01, jf. Folketingstidende, forhandlingerne side 4763, 7339 og 7706, tillæg A side 3764 og 3804, tillæg B side 889 og tillæg C side 663).

Da fødevareministeren har udsat ikrafttrædelsen af reglerne i den nye bekendtgørelse til lov om hold af slagtekyllinger, er det i dag tilladt, at 60 pct. af fødderne hos slagtekyllinger har alvorlige svidninger fra ammoniak i strøelsen, uden at det får konsekvenser; når 80 pct. har ammoniaksvindinger, skal der ske indberetning til pågældende fødevareregion. Det betyder, at der ved stikprøvekontrol af 100 fødder på slagteriet højst må gives henholdsvis 120 point (dvs. 60 pct.) og 160 point (dvs. 80 pct.) af 200 mulige, hvor mærker på trædepuderne fra få og mindre alvorlige svidninger udløser 1 point og mange og alvorlige svidninger udløser 2 point. Fra år 2003 ændres det til 40 pct. og fra 2004 nås niveauet i den oprindeligt foreliggende bekendtgørelse på 20 pct.

Enhedslisten mener, at det afgørende princip må være, at det ikke er acceptabelt at holde dyr under forhold, hvor alvorlige ammoniaksvindinger er et forhold, man forudser og planlægger med, inden man sætter de daggamle kyllinger ind i stalden. Det skal dog heller ikke være sådan, at kyllingeproducenter skal være bange for, at forholdene i flokken ændrer sig